

ikke på nogen måde støttede eller støtter Saddam Hussein, og det tror jeg gerne.

Men kendsgerningen er jo bare, at hvis vi havde lyttet til hr. Villy Søvnalds råd, så sad Saddam Hussein stadig i Bagdad og undertrykte sit folk. Det er jo situationen. Hr. Villy Søvnald har aldrig nogen sinde besvaret, hvordan han så ville have løst den situation med en skrupelløs diktator som Saddam Hussein.

Vejen fremad er nu, at autoriteten i Irak overgives til en midlertidig irakisk regering den 30. juni, og at vi fører processen frem mod demokratiske valg i januar 2005. Ud af det kommer forhåbentlig en demokratisk valgt og stabil irakisk regering. Det er efter min mening det mål, vi skal holde fast i.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Der er to medspørgere, som jeg tager ind nu. Først er det hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Statsministeren ved jo godt, at det er notorisk ukorrekt, når statsministeren påstår, at vi ikke havde et løsningsforslag. Ligesom Frankrig og Tyskland foreslog vi, at våbeninspektørerne skulle have mulighed for at gøre deres arbejde færdigt, så vi kunne være sikre på, at der ikke var masseødelæggelsesvåben. Den mulighed sammenholdt med en løsnen af sanktionerne, så der kunne komme mad på bordet, kunne have peget på en fredelig vej frem for Irak.

Statsministeren ved udmærket godt, at det foreslog vi, og i historiens lys er der jo ikke meget, der taler for, at det var os, der tog fejl. Alt taler for, at det var statsministeren, der tog fejl. Så jeg synes, at statsministeren måske skulle holde sig lidt tilbage med at foretage alt for mange bedømmelser af, hvem der tog fejl, og hvem der ikke tog fejl.

Jeg vil godt spørge statsministeren: Hvem er det, der vil stikke en kæp i hjulet? Er det Jyllands-Postens lederskribent, der konkluderede, at krigen var tabt? Er det dem, der stikker kæppe i hjulet? Eller hvad mente statsministeren helt præcis med folk, der stikker en kæp i hjulet?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Også hr. Keld Albrechtsen bekræfter nu, at havde vi lyttet til hr. Keld Albrechtsens råd, så sad Saddam Hussein stadig i Bagdad og undertrykte sit folk. Det er jo kendsgerningen. Det kan godt være, hr. Keld Albrechtsen udadtil vil sige,

at han ønskede Saddam Hussein væk, men kendsgerningen er, at hvis vi havde lyttet til hr. Keld Albrechtsens råd, så sad Saddam Hussein stadig i Bagdad og undertrykte sit folk.

Så spørger hr. Keld Albrechtsen: Hvem er det, der stikker en kæp i hjulet? Ja, der er desværre mange kræfter, der prøver at stikke en kæp i hjulet, bl.a. de fundamentalister, som absolut vil modarbejde, at der opstår et demokrati i Mellemøsten; dem, som absolut vil bekæmpe, at der i Irak eller noget som helst andet sted i øvrigt i Mellemøsten kan være et eksempel på, at det kan lade sig gøre at skabe et frit og moderne samfund, hvor det enkelte menneskes rettigheder er sikret, herunder et samfund, hvor man sikrer kvindernes rettigheder.

Der er formørkede, fundamentalistiske kræfter, som ønsker at holde befolkningen hen i et middelalderligt mørke, og som ønsker, at kvinderne fortsat skal være undertrykt og nægtet de rettigheder, som vi mener at kvinder skal have. Det er disse kræfter, jeg tænker på, når jeg taler om dem, som vil forsøge at blokere vejen frem mod demokrati.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil da gerne takke statsministeren, fordi han jo klart tilkendegiver, at det hverken er Jyllands-Postens lederskribent eller undertegnede eller hr. Søvnald eller hr. Søndergaard, der stikker nogen kæp i hjulet. Det er jeg da glad for at høre. Det er sådan set en ny og mere afdæmpet statsminister. Det kan jo være, at statsministeren trods alt så måske en lille smule kan se, at den er gal.

Kl. 13.10

Jeg vil godt spørge statsministeren om det helt grundlæggende. Først kommer man og påstår, at der er masseødelæggelsesvåben. Så viser det sig, at det er der ikke. Så går der en besættelse i gang på et grundlag, der er helt anderledes end det, man har sagt til befolkningen. Så viser det sig, at der kommer en masse tortur.

Sagt til statsministeren: Det går faktisk ikke ret godt. Jeg vil gerne spørge statsministeren, om man virkelig har tænkt sig bare at køre til ende med det her? For så ender det i en rygende ruin. Det kan enhver jo se.

Når alle lige fra Jyllands-Postens lederskribent og over til venstrefløjen kan se, at det her ikke kan blive ved med at gå, hvornår vil statsministeren så erkende det?